

„Bolesť z nápravy.“

Keď sa nadriadení usilujú vyhnúť bolesti z napomenutia, ospravedlňujúc sa tým, že by dotyčný trpel, skrýva sa za tým veľká pohodlnosť a často aj veľký nedostatok zodpovednosti. – Možno si ušetria v živote nejaké tie nepríjemnosti... dávajú však do hry svoje večné šťastie – aj blaho iných, pretože zanedbanie povinnosti karhať je ozajstný hriech. (Vyhňa, 577)

16. január

Svätý človek je pre mnohých „nepohodlný.“ To však neznamena, že musí byť neznesiteľný. To však neznamena, že musí byť neznesiteľný. – Jeho horlivosť by nikdy nemala byť trpká; jeho napomenutia by nikdy nemali zraňovať; jeho príklad by nikdy nemal byť morálnou fackou blížnemu. (Vyhňa, 578)

A ak vo svojom osobnom živote alebo v živote druhých spozorujeme niečo, čo nie je v poriadku, ak spozorujeme, že je potrebná duchovná i ľudská pomoc, ktorú my ako Božie deti môžeme a máme poskytnúť, potom pravým prejavom cnosti rozvahy bude dôkladne a láskyplne, úprimne a bez strachu vhodným spôsobom pomôcť. Nemali by sme mať žiadne zábrany. Je chybné myslieť si, že problémy sa vyriešia ich prehliadaním alebo neustálym odkladaním.

Pravá rozvaha vyžaduje podať vždy, keď si to situácia vyžaduje, vhodný liek a obnaženú ranu dôkladne a bez utišujúcich prostriedkov ošetriť. Či už máte liečiť iných alebo vy sami ste tými, čo potrebujú pomoc, keď spozorujete hoci aj tie najmenšie príznaky zla, buďte úprimní a pravdovravní. Ten, kto v mene Pána lieči, musí najskôr pritláčať ďaleko od rany, a potom stále bližšie a bližšie, až kým nevyjde všetok hnis a ohnisko nákazy nezostane úplne čisté. V prvom rade musíme takto zaobchádzať sami so sebou a potom s tými, ktorým sme podľa spravodlivosti alebo lásky povinní pomôcť: osobitne mám na mysli rodičov a tých, čo sa venujú výchove a vzdelávaniu. (Boží priatelia, 157)

---

sk-sk/dailytext/bolest-z-napravy/
(04.04.2026)